

AZ ÚJ SZÖVETSÉG SZELLEMÉBEN ÉLNI

Június 19., szombat délután

A közösség Istennel minden ember számára személyes és közvetlen. A Szentlélektől vezérelt szívben Isten iránti szeretet buzog, és gyermeki bizalommal rendelkezik. Krisztus nem az érdemeket keresi. Ő, bárcsak mindenki úgy járulna hozzá, ahogy van, és engedné, hogy Ő készítse fel magának! Az Úr csak azt kívánja, fogadja el az Ő igáját és terhét, hogy a menny előtt nyilvánvaló legyen: Isten munkatársává vált. Miért nem fogadják el a világosságot és az életet tőle mindazok, akiknek segítségére és nyugalomra van szükségük?

Krisztus nem teheti, hogy ne világítson és ne ragyogjon. Világosságot hozott, mert ez az Ő küldetése. [...] A világosság felfedezést jelent, aminek világítania kell az erkölcsi sötétség közepette. Akik befogadják Őt, azok számára Krisztus a teljességet fogja jelenteni. Ő lesz a vigasztalójuk, biztonságuk és jellemük szépsége. Jézus nélkül nincs világosság. A lélek és Krisztus közötti kapcsolatot egyetlen felhő sem árnyékolhatja be, mert az Ő hatalmas és szeretetteljes szíve kimondhatatlanul vágyik arra, hogy feddhetetlenségének sugarait az ember lelkére áraszthassa. – *Lift Him Up*, 221. o.

Micsoda teljességről árulkodnak e szavak: „Én vagyok a világ Világossága” (Jn 8:12); „Én vagyok az élet Kenyere (Jn 6:35); „Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet” (Jn 14:6); „Én vagyok a jó Pásztor” (Jn 10:14); „Azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek!” (Jn 10:10). Ilyen életet kellene élnünk. Isten mindezt kész megadni bármely léleknek, aki feladja énjét, és Krisztusért él. Teljes önmegtagadásra van szükség. Amíg ez nem történik meg, addig magunkban hordozzuk a boldogságunkat tönkretevő gonosztságot. De ha az énünket keresztre szegezzük, Krisztus a szívünkbe költözik, és erőfeszítéseinket a Szentlélek fogja támogatni. [...]

Naponta oda kell szentelnünk magunkat Isten szolgálatára. Járuljunk hittel az Úr elé, és alázzuk meg magunkat. Mindenekelőtt az énünkkel kell dolgoznunk. Meg kell dorgálnunk saját szívünket, és vizsgáljuk meg, hogy mi az, ami gátat szab a Szentlélek beavatkozásának. El kell fogadnunk a Szentleket, s csak akkor lesz erőnk Istennel együtt győzni. – *Our High Calling*, 21. o.

Az egész mennyet érdeklí az ember boldogsága. Mennyei Atyánk egyetlen teremtménye elől sem zárja el az öröm útjait. [...] Szent vérvél nemcsak bűneinktől megtisztítani és megváltani akar bennünket, hanem mindazok forró vágyát is ki akarja elégíteni, akik készségesen felveszik magukra igáját, és hordozzák az Ő terhét. Békét és nyugalmat kíván nyújtani mindazoknak, akik az élet kenyeréért jönnek hozzá. Csupán olyan kötelességeket hárít ránk, melyek földi lépteinket az áldások magaslatai felé irányítják, amelyekre az engedetlenek sohasem juthatnak el. Az igazi örömteljes élet abból áll, hogy Krisztus, a dicsőség reménye bennünk kialakuljon. – *Jézushoz vezető út*, 46. o.

Június 20., vasárnap – Öröm

Mikor a menny világossága ragyog az emberre, arca a benne élő Úr örömet fogja kifejezni. Krisztus hiánya a lelkükben teszi szomorúvá és kételkedővé az embereket. Ezért bánatos az arcuk. Életük a sóhajok zarándoklása. Isten Igéjének alaphangja pedig örvendezés az Őt befogadók számára, mivel övék az élet világossága. A világosság örömet és boldogságot hoz, s ez az öröm az életben és jellemben jut kifejezésre. – *A Te Igéd igazság*, V. köt., 1144. o.

Azok, akik megmaradnak Jézus Krisztusban, boldogok és örömteli életet élnek. Hangjukat nemes szelídség jellemzi, a tetteikben az örök és felsőbbrendű dolgok tisztelete nyilatkozik meg, és ajkukról az Isten trónjától áradó örömteli zene visszhangzik. Ez a kegyességnek ama titka, amely bár nem könnyen magyarázható, de annál inkább érezhető és örömet adó. Bár a konok és lázadó szív elzárhatja kapuját Isten kegyelmének minden befolyása és a Szentlélek minden adománya előtt, de a bölcsesség útja gyönyörűsége, és minden ösvénye békesség. Minél szorosabban kapcsolódunk Krisztushoz, annál jobban mutatják

szavaink és cselekedeteink az Ő kegyelmének győzelmes és átalakító hatalmát. – *Üzenet az ifjúságnak*, 431. o.

Miután Jézus meggyógyította az asszonyt, arra vágyott, hogy ismerje el a kapott áldást. Az evangélium által felkínált ajándékokat nem lopva, titokban kell élveznünk. Ezért hív az Úr, hogy valljuk meg jóságát: „Ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok.” (Ésa 43:12)

Krisztus hűségének megvallása a menny választott eszköze, mellyel bemutatathatjuk Őt a világnak. Méltányolnunk kell kegyelmét, melyet a hajdani szent emberek által ismertetett meg, de ennél is hatásosabb saját tapasztalatunkról bizonyosságot tenni. Isten tanúi vagyunk, ha isteni erő munkálkodása nyilvánul meg bennünk. Mindenkinek a másokétól különböző élete van, tapasztalatai is eltérőek a többiekétől. Isten azt szeretné, ha saját egyéniségünk jegyeit viselő dicséret szállna föl hozzá. Ha kegyelme dicsőségének, magasztalásának ilyen értékes elismerése krisztusi étellel párosul, akkor ellenállhatatlan erőt jelent a lélekmentő munkában. [...]

Az Isten kegyelmére válaszoló lélek az öntözött kerthez lesz hasonló. Egészsége gyorsan kivirul, világossága felkél rejtekéből, és az Úr dicsősége meglátszik rajta. Jusson eszünkbe akkor az Úr szerető nyájassága, gyengéd, irgalmas cselekedeteinek sokasága. Izrael népéhez hasonlóan emeljünk emlékköveket, s írjuk rájuk Isten értünk végzett munkálkodásának drága történetét. – *Jézus élete*, 347–348. o.

Június 21., hétfő – Bűntehertől szabadon

Mivel pedig Isten akarata az, hogy bűneinkből megtisztítson, az Ő gyermekeivé tegyen, és képessé tegyen szent életet élni, így tehát kérhetjük ezen áldásokat, és hihetjük, hogy el is nyerjük; sőt, már meg is köszönhetjük Istennek azokat. Kiváltságunk, hogy Jézus elé lépjünk, és bűneinktől megtisztuljunk, hogy szégyen és lelkiismeret-furdalás nélkül megállhassunk a törvény előtt. „Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.” (Róm 8:1)

Többé tehát nem vagytok a magatokéi, mert igen becses áron vétettek meg. „Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; hanem drága véren... a Krisztusén.” (1Pt 1:18–19) Ezen egyszerű tény által,

hogy Istenben hiszünk, a Szentlélek új életet szül szívünkben. Mint gyermekek, beleszületünk Isten családjába, és az Örökkévaló úgy szeret bennünket, ahogyan Fiát szereti. – *Jézushoz vezető út*, 51. o.

Isten régi népe számára kijelölt menedékvárosok a Krisztusban lévő menedék jelképei. Ugyanaz az irgalmas Megváltó, aki az ideiglenes menedékvárosokat elrendelte, saját vére kiontásával biztos menedéket szerzett az Isten törvényét megszegő számára, amelyben oltalmat kereshet a második halál elől. Semmi hatalom nem ragadhatja ki kezéből azt, aki őhozzá járul bocsánatért. „Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak.” (Róm 8:1) „[...] erős vigasztalásunk legyen [...], mint akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet.” (Zsid 6:18) „Kicsoda az, aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt, aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is érettünk.” (Róm 8:34) – *Pátriárkák és próféták*, 516. o.

Izrael visszatért az Úrhoz, és mélységesen bánta bűneit. Sírva és keseregve vallották meg azokat. Elismerték, Isten igazságosan bánt velük, és törvénye iránt engedelmisséget fogadtak. Most kinyilvánították ígéreteibe vetett hitüket. Isten elfogadta bűnbánatukat; s örvendezhettek, tudva, hogy megbocsátotta bűneiket, és újra kegyelmébe fogadta népét. [...]

Minden őszinte Úrhoz fordulás maradandó örömet hoz az életbe. Amikor a bűnös a Szentlélek befolyása alá kerül, meglátja az emberi szív csodálatos vizsgálójának szentsége és a maga vétkes, szennyes volta közötti különbséget. Magát elítélt bűnősként látja. De nem kell kétségbeesnie, mert Krisztus megszerezte számára a bocsánatot. Örömmel töltheti el az a tudat, hogy Isten megbocsátotta bűneit, és bűnbocsátó menyeyi Atyja szereti. A bűnbánó bűnöst Isten magához öleli szeretetével, és körülveszi dicsőségével. Bekötözi sebeit, megtisztítja bűneitől, és az üdvösség ruhájába öltözteti. – *Próféták és királyok*, 667–668. o.

Június 22., kedd – Új szövetség

A Krisztus szeretetét megízlelő szív a szeretet még nagyobb árajaira vágyik, mivel aki ad, az még nagyobb mértékben fog kapni is. A lélek számára az Istennel kapcsolatos bármely felfedezés csak növeli erejét

és szeretetkészségét. „Sokkal inkább terólad” – kiált fel a szív, amire a Szentírás így válaszol: „Sokkal inkább” (Róm 5:9–10).

Krisztus élete telve volt Isten szeretetének mennyei üzenetével, és arra vágyott, hogy ezt a szeretetet a legnagyobb mértékben megoszssa az emberekkel. Irgalom áradt az arcáról, magatartását pedig kegyelem, alázat, igazságosság és szeretet jellemezte. Küzdő egyháza minden tagjának ugyanezekkel a tulajdonságokkal kell rendelkeznie, ha a győzedelmes egyházhoz akar csatlakozni. Krisztus szeretete olyan nagy, olyan dicsőséges, hogy hozzá viszonyítva minden emberi jelentéktelennek bizonyul. Amikor eljutunk erre a felismerésre, felkiáltunk: „Ó, Isten szeretetének gazdagsága, amelyet egyetlen Fiában adott az embereknek!” – *Our High Calling*, 366. o.

Mikor Jézus új szívről beszél, a gondolkodást, az életet, az egész embert érti ezen. Változzon meg a szívünk, a szeretetünket vonjuk vissza a világtól, s a világ helyett rögzítsük Krisztusra. Új szívvel rendelkezünk annyit tesz, hogy megújult gondolkodásunk, új céljaink, új indítékaink legyenek. Mi az új szív jele? A megváltozott élet. Ha naponta, óránként meghalunk az önzés és büszkeség számára.

Dávid imája az egyik legbuzgóbb ima, melyet Isten Igéje följegyez, mikor így esedezik: „Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten.” Isten ezt feleli az ilyen imára: „Új szívet adok neked.” A véges ember ezt nem tudja megtenni. A férfiak és nők kezdjék az elején, keressék a legbuzgóbban Istent az igaz keresztény tapasztalat és életmód elérése végett. Érezniük kell a Szentlélek teremtő hatalmát. Új szívet kell elfogadniuk, melyet a menny kegyelme tart meg lágyan, gyöngéden. Az önző lelkületet el kell távolítani a lélekből. Komolyan, lelkiismeretesen, szívük aláztatásával kell fáradozniuk Jézusra tekintve irányításért és bátorításért. Ezúton az épület, helyesen összeállítva, szent templommá növekedik az Úrban. – *A Te Igéd igazság*, IV. köt., 1164–1165. o.

Ne csüggedjete el, még ha éreznétek is szívetek keménységét. Minden akadály, minden egyes belső ellenség csak növeli Krisztusra utaltságotokat. Azért jött, hogy a kőszívet eltávolítsa, és hússzívet adjon nektek. Tekintsetek rá, és kérjétek különös kegyelmét, hogy sajátos hibáitokat legyőzhessétek. Ha kísértés közeledik felétek, álljatok ellene a gonosz unszolásának, és szóljatok lelketekhez így: „Hogyan is hozhatnék ilyen szegényt Megváltómra? Én Krisztusnak adtam át magam,

többé nem végezhetem Sátán munkáját.” Hívjátok a Megváltót segítségül, hogy minden bálványotokat feláldozhassátok, és kedvenc bűneitektől megszabadulhassatok. Irányítsátok hiteszemeteket Jézusra, amint az Atya trónja előtt áll, átszegezett kezét mutatja, és értetek könyörög. Higgyétek, hogy dicsőséges Megváltótok megadja nektek a szükséges erőt. – *Megszentelt élet*, 90. o.

Június 23., szerda – Új szövetség és örök élet

Azt a hangot, amely a keresztről ezt kiáltotta: „Elvégeztetett!” (Jn 19:30) – a halottak is meghallották. Ez a hang átütötte a sírok falait, és megparancsolta az alvóknak, hogy keljenek fel. Így lesz majd, mikor Krisztus hangja felharsan az égből. Ez a hang behatol majd a sírokba, kinyitja a sírboltokat, és a Krisztusban meghaltak feltámadnak. Üdvözítőnk feltámadásakor csak néhány sír tárult fel. Második eljövetelekor azonban minden drága halottunk meghallja majd az Ő hangját, és előjönnek a dicsőséges és halhatatlan életre. Ugyanaz a hatalom, amely feltámasztotta Krisztust a halottak közül, feltámasztja majd az Ő egyházát is, és megdicsőíti azt vele minden fejedelemségek, minden hatalmasságok és minden más név felett, amely adatott, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is. – *Jézus élete*, 787. o.

Jézus Krisztus az életet jelenti. Ő, az élet Forrása elviselte a halált, hogy megtörje a halál erejét. Van gyógyír és orvos Gileádban. Krisztus megalázó halált szenvedett, hogy nekünk életünk legyen. Legdrágább életét adta, hogy legyőzhesse a halált, majd kijött a sírból. A fogadására érkezett angyalsereg látni akarta, ahogy újra felveszi az életét, és József sírja fölött hallhatta győzedelmes szavait: „Én vagyok a feltámadás és az élet!” – *The Faith I Live By*, 51. o.

Ha odafentről születünk, ugyanaz a gondolkodás hat át bennünket is, ami Jézust – ez készítette, hogy megalázza magát, és megmenten minket. Ekkor nem keressük a legmagasabb polcot. Arra vágyunk, hogy Jézus lábainál ülhessünk, tőle tanulhassunk. Megértjük: a munkánk értékét nem az szabja meg, hogy mekkora port verünk fel, mekkora zajt csapunk a világban, vagy milyen aktívak, buzgók vagyunk a magunk erejéből. Munkánk értéke azzal arányos, amilyen mértékben a Szentlélekből részesülünk. Az Istenben való bizodalom szentebb

magasságokba emeli az elmét, úgyhogy nyugalomban őrizhetjük meg lelkünket. [...]

Mivel Jézus által elnyerjük a nyugalmat, a menny már itt elkezdődik. Engedünk hívásának – „jőjjetek, tanuljatok tőlem” –, meggyünk, és ezzel elkezdődik számunkra az örök élet. A menny: szüntelen közeledés Istenhez Krisztus által. Amennyivel többet időzünk a menny fényességében, annyival nagyobb és nagyobb dicsőség tárul fel előttünk; és minél többet tudunk Istenről, annál inkább növekszik boldogságunk. Mivel már ebben az életben Jézussal járunk, eltölthet szeretete, kielégíthet jelenléte. – *Jézus élete*, 330–331. o.

Június 24., csütörtök – Új szövetség és küldetés

Egyetlen lélek számára sem szegényes az élet, ha Krisztussal egység. Aki teljes szívéből, lelkéből szereti Őt és felebarátját, mint önmagát, annak tág munkaterület áll a rendelkezésére, ahol gyakorolhatja képességeit és befolyását. Nincs olyan talentum, amit önző módon használhatunk fel. Az ének meg kell halnia, hogy életünk elrejtőzhessen Krisztussal együtt Istenben.

Az Úr azt akarja, hogy vizsgáljuk meg a lelkünket, és figyeljük meg, hogy eleget tudunk-e tenni a krisztusi mércének. Jézus meghalt, hogy az embert megválthassa az örök pusztulástól. Meg kell értenünk, hogy az Ő tulajdonát képezzük, mert megváltott bennünket. „Avagy nem tudjátok-é, hogy... nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” (1Kor 6:19–20) Értelmi, lelki és testi erőink az Úréi. Az időnkkel is Ő rendelkezik. Ezért leghelyesebb, ha Őt szolgáljuk, ha szoros kapcsolatban maradunk Krisztussal, és minden nap emlékezünk érettségünk hozott végtelen áldozatára, mert így Isten igazságában maradhatunk. – *In Heavenly Places*, 60. o.

Életünk minden pillanata valóság. Az élet nem játék, hanem telve van félelmetesen fontos dolgokkal, örök jelentőségű felelősségekkel. Ha így tekintünk az életre, akkor rájövünk, hogy milyen nagy szükségünk van az Úr segítségére. Csak akkor fogjuk elnyerni a szilárd meggyőződést, miszerint Krisztus nélkül teljes kudarc az élet, és életünk csak úgy nyer értelmet, ha Jézus bennünk lakozik. Akkor értjük meg, hogy Isten kegyelme és Lelkének ereje nélkül nem érhetjük el az elének

állított magas mércét. Jellemünk fejlődésében a kiválóságra, a mennyei mércére kell törekednünk, s akkor a mennyei sugallat vezet majd előre, az elménk kiegyensúlyozottá válik, és Krisztus nyugalma elúzi a lelünk nyugtalanságát. – *That I May Know Him*, 85. o.

Aki igazán megtért, betöltekezik Isten szeretetével, aminek következtében igyekszik megosztani másokkal is a kapott örömet. Isten célja az, hogy egyháza bemutassa a világnak a szentség szépségét, és megbizonyítsa a keresztény vallás erejét. A hívő ember jelleme tükrözze a mennyei jellemet. A sötétben levők hallják meg dicsőítő és hálaénekeket. Fejezzük ki hálánkat az evangélium jó híréért és az ígéretekért, és igyekezzünk jót cselekedni mások érdekében. [...]

Bármely szolgálat örömét Krisztus felmagasztalása jelenti az emberek előtt. Az igazi munkálkodásnak ez a végcélja. Járjunk úgy, hogy Krisztust mutassuk be, és önünket rejtjük el Jézus mögé. Csak az ilyen önmegtágadásnak van értéke Isten szemében.

A szolgálat ajtajai nyílnak meg előttünk. Ismerjük meg a szomszédokat, és vezessük őket Krisztushoz. Ha ezt tesszük, akkor Ő a jóváhagyását adja ránk, és velünk együtt fog dolgozni. – *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, 26–27. o.